

و احسان حضرت ابراهیم علی نبیا و علی افضل الصلوة و التسلیات
 با بدو است که صلوة بر غیر تنبائی یا است که طریق تبعیت اما طریق استغناء
 پس اگر در غیر تنبائی باشد تفصیل حرام است و تفصیل مکروه است که است تفریق و تفصیل
 خلقت او است و در کتب با شکر بر او است بر سبیل قول حق تعالی و صل علیهم
 ای عطف علیهم بالذکر و لا تخفوا لهم ان صلواتکم سکون لهم ای تسکین لهما
 نفوسهم و تطمین بها قلوبهم با بدو است که جمیع بر او است که در صلوة بر او
 حضرت در کتب با شکر بر او است که صلوة بر او است بر سبیل است بر وجهی که اخلافت
 در مقدار و وجوب نزد امام با لکه در هر چه غیر سبکی و در وجوب نزد
 از مطلق مقتضی که از نیست نزد امام بر آن مندوب است و تسبیح در بعضی مواضع
 استجاب الکرسی خوانده شده اولی نزد امام است فروع اما در تشهد
 در جیت نزد امام است قنوت نزد امام اعظم هر چه در وقت کفایت شنیدنی
 نام آن حضرت صلا الله علیه و سلم در صلوة و در اخلافت از نیست بعضی مواضع
 که هر وقت در وقت کفایت و وجوب است نزد امام علی و در وجوب بر آن
 که در یک مجلس بکنوت با سوخت و وجوب است و پس در قنوت بر آن است که با کفایت
 در مجلس هر چند که را یا بکنوت در وقت کفایت است با دست اللهم
 صل علی محمد و علی آل محمد صلیت علی ابراهیم اللهم بارک
 علی محمد و علی آل محمد صلیت علی ابراهیم اللهم بارک
 محمد و علی آل محمد صلیت علی ابراهیم اللهم بارک علی ابراهیم اللهم
 یعنی در صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و
 نیز از تعبیر کوفی از بعضی که رسول خدا بعد از تشهد این صلوة بخوانند بعد از
 صیغه و صیغه اول که صحیح است مرفوع است قوله انک حمید و شکر است که

درست

منبر

تا سبب ختم صلوة به این لایسین العظیمین ان المطلوب کرم نسبیة
 شاده علیه و التذویر زیاده تقریبه انک ما یستقیم طلبه و هو الحق فی ذلک
 استاده الامانه کان لعلین لطلولها کان لعلین اللهم صل علی محمد
 آل محمد صلیت علی آل ابراهیم انک حمید محمد اللهم
 بارک علی محمد و علی آل محمد صلیت علی آل ابراهیم
 انک حمید محمد یعنی در صحیح بخاری و سنن ابی داود و
 نیز از کتب رسول خدا بعد از تشهد این صیغه میفرم صلوة بخوانند بعد از
 بعضی صلوة که صحیح است علی ابراهیم و علی آل ابراهیم است حضرت
 ابراهیم که اصل است و اصل است البته و خود را با شکر که لفظ ال و فی کتب
 صحیح است بر کسی که بر آن ال است و اگر کسی بر آن است با شکر که اصل است
 ان ال مضاف است بر آن است و اصل است و لفظ ان مضاف است بر آن است
 ان از قول است العناب و صحیح مرفوع است از عبد الرحمن ابی اوفی که بر این
 در حدیث است آن حضرت در حدیث آن حضرت فرمود اللهم صل علی آل ابراهیم
 نیست که مقصود از ذات در هر یک از این است مضاف الیه است و فی کل حال
 ایضا ابراهیم و آل ابراهیم اللهم صل علی محمد و آل محمد و صل علی آل ابراهیم
 صلیت علی آل ابراهیم و بارک علی محمد و آل محمد صلیت علی آل ابراهیم
 بارک علی آل ابراهیم قوله و از راه ای ایهات المؤمنین
 و در روایت مسلم است علی از راه دیگر بارک علی محمد و آل محمد و صل علی آل ابراهیم
 المره بعدلها و زوج الرجل امراته قال الله تعالی انک انت ذوالکبریا و العزیز العظیم
 می از صیغه که ذکره الجوهر فی شرحه و از این جمله الذریة با نعم و التذویر نیز

منبر

منبر